

[Gideon.]

vej ud. Jeg håber, den højtærede fiskeriminister vil være positivt indstillet i hvert tilfælde til en undersøgelse af denne tanke. Dermed skal jeg på mit partis vegne tilsige også dette lovforslag en velvillig behandling.

Bruun de Neergaard: Lovforslagene om ændring i loven om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet og om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v. går begge ud på at imødekomme et nærmere angivet lånebehov inden for fiskerierhvervet.

Når man, som vi, lever i en tid med kreditstramning, kan det være vanskeligt at sondre mellem et kreditbehov forårsaget af denne kreditstramning, der jo netop er tilsigtet efter den førte politik, og et kreditbehov forårsaget af andre årsager. Det er vel i almindelighed rigtigt, at fiskeriet som erhverv har finansieringsvanskeligheder, som andre erhverv ikke har i så udstrakt grad, og er dette tilfældet, må samfundsmagten træde til og forsøge at afbøde disse særlige vanskeligheder i det omfang, erhvervet ikke selv magter det.

I bemærkningerne til forslaget om ændringer i loven om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet er også nævnt den vanskelighed, at de normale pengeinstitutter vanskeligt kan bedømme et fiskerfartøj som sikkerhedsobjekt. Man kunne vel også hertil føje, at panthaverne i skibe efter de gældende retsregler ikke opnår den samme betryggende retsstilling som f. eks. panthavere i fast ejendom. Jeg tænker her først og fremmest på, at tinglyst pant i ikke-registrerede skibe er løsørepanthav, og at registreret pant i registreringspligtige skibe ikke opnår den samme sikkerhed som pant i fast ejendom på grund af de særlige søpanteretigheder. Den bebudede ændring af skibsregistreringsloven, hvorved registreringsgrænsen agtes nedsat fra 20 brutto registertons til 5 brutto registertons, vil efter min mening i høj grad medvirke til at forbedre sikkerheden for långivere med pant i de fiskerfartøjer, der netop er af en sådan størrelse, at de ligger imellem disse to grænser. Der er vel grund til at overveje, om man ikke ad anden vej vil kunne forbedre sikkerheden for panthaverne, således at det derved skulle blive lettere for fiskerne at opnå kredit.

Den første vanskelighed, vanskeligheden med at bedømme et skib som sikkerhedsobjekt, i forbindelse med det store behov for lån, der er en følge af fiskeriets udvikling fra at være kystfiskeri med både af ringe værdi til at være havfiskeri med både af meget stor værdi, aktualiserer på ny spørgsmålet om oprettelse af særlige kreditinstitutioner for fiskerierhvervet. Her må staten efter min mening medvirke til at skabe de fornødne rammer, men det forekommer mig, at fiskerierhvervet som sådant selv skulle have mulighed for — ligesom andre erhverv, f. eks. landbruget, har kunnet gøre det — at oprette de fornødne private, af staten uafhængige kreditinstitutioner. Dette spørgsmål har jo tit været fremme og var også fremme, før man i 1932 gik den mellemvej at oprette fiskeribanken, der er et statsadministreret kreditinstitut med statsgaranti for de af banken til udlån optagne lån. Dengang gav man op, vel væsentligst på grund af de eksisterende økonomiske forhold, men efter den store udvikling, der er sket inden for fiskeriet siden da, og efter den højkonjunkturperiode, vi har gennemlevet, kan der vel nu være grund til at tage hele dette spørgsmål op til undersøgelse igen. Vi må fra konservativ side anse en positiv løsning af hele dette spørgsmål for meget påtrængende, og indtil en sådan løsning kan findes, foretrækker vi statens indirekte medvirken gennem fiskeribankens virksomhed fremfor direkte statslån, som vi både ud fra et principielt og et øjeblikkeligt finansielt synspunkt må sætte os imod.

Forslaget om udvidelse af maksimumsbeløbet for fiskeribankens udlån vil vi se velvilligt på, men det vil være en forudsætning for os, at banken låner sine penge i det åbne marked, således som det også er sket i de sidste år, og således at der ikke til finansiering af bankens udlån anvendes statsmidler. Jeg vil gerne have den højtærede ministers udtalelse herom her i salen og vil gerne i udvalget have oplyst — ligesom det ærede medlem hr. Gideon — hvorledes udlånene er blevet finansieret, siden vi fik oplysningerne sidste år.

Lovforslaget om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v. er en videreførelse af tidligere lovgivning, hvorefter der i en lang årrække til dette formål er ydet direkte statslån. Inden jeg skal tage stilling til dette